

Cégautó és adózása

E cikksorozatunkban a cégek működéséhez nélkülözhetetlen, ám nagy mértékű elvonásokkal terhelt erőforrásokkal foglalkozunk, és az ezekkel kapcsolatos lehetőségeket és kötelezettségeket járjuk körül. A cégautók - **személygépkocsik** - adózásával kapcsolatos jogszabályok idén nem változtak, de a szabályozás bonyolultsága, az a tény, hogy több jogszabály egyidejű ismeretére van szükség, indokol egy átfogó elemzést. Az átlagosnál nagyobb adóterhet már a cégautó megvásárlásakor érzékeljük. Eltérően bármilyen egyéb munkaeszköztől, a cégautó ÁFA-ja nem vonható le, nem igényelhető vissza abban az esetben sem, ha a kérdéses személygépkocsit kizárólag hivatalos célra kívánjuk felhasználni. Erről az ÁFA-törvény 33. § (2) b) pontja egyértelműen rendelkezik. Természetesen az üzemanyag ÁFA-ja sem vonható le, a gázolajé sem, amennyiben személygépkocsiba tankoltuk. Itt sincs különbség, hogy a cégautót kizárólag hivatalos célra, vagy részben magáncélra használjuk. (ÁFA tv. 33. § (1) c))

Az eddigiek is kellemetlenek, de legalább világosak. Az egyéb felmerülő költségek és plusz adóterhek esetén azonban felmerül egy bűvös szó: **magánhasználat**. Van vagy nincs? Egyáltalán, mi minősül magánhasználatnak? Minden, ami nem a cég üzleti tevékenységével függ össze. Egyértelműen magánhasználat például, ha a dolgozó a cégautót munkába járáshoz is igénybe veszi. Magánhasználat minden, ami nem üzleti út (SZJA tv. 3§ (10)). A törvény szerint a "kifizető tevékenységével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás". A mindennapi teendők szerint lefordítva: székhely és telephelyek közötti utak, székhelyről vagy telephelyről ügyfélhez és vissza megtett, valamint a cég érdekében hatóságokhoz, bankba, postára stb. vezető utak. Minden más magánhasználatnak minősíthető. Ha a magánhasználat akár egészen csekély mértékben is felmerül, cégautó adót kell fizetni. Ennek havonta fizetendő mértéke a következő:

A személygépkocsi beszerzési ára	Az adó mértéke a beszerzés évében és az azt követő 1-4 év	Az adó mértéke a beszerzés évét követő 5. és további évek
1-500 000	3 000	1 500
500 001 - 1 000 000	4 000	2 000
1 000 001 - 2 000 000	6 000	3 000
2 000 001 - 3 000 000	10 000	5 000
3 000 001 - 4 000 000	13 000	6 500
4 000 001 - 5 000 000	16 000	8 000
5 000 000 felett	21 000	10 500

Ha a cégautó adó fizetési kötelezettség 1997. január 1-je előtt kezdődött, a **havonta fizetendő cégautó adó mértéke** a fentiekől eltérően, az alábbiak szerint alakul:

A személygépkocsi beszerzési ára	Az adó mértéke a beszerzés évében és az azt követő 1-4 év	Az adó mértéke a beszerzés évét követő 5. és további évek
1-500 000	3 000	1 500
500 001 - 1 000 000	4 000	2 000
1 000 001 - 2 000 000	6 000	3 000
2 000 001 - 3 000 000	8 000	4 000
3 000 001 - 4 000 000	10 000	5 000
4 000 001 - 5 000 000	12 000	6 000
5 000 001 - 6 000 000	14 000	7 000
6 000 001 - 8 000 000	18 000	9 000
8 000 001 - 10 000 000	22 000	11 000

10 000 001 - 13 000 000	28 000	14 000
13 000 001 - 16 000 000	34 000	17 000
16 000 000 felett	40 000	20 000

Annak eldöntéséhez, hogy az adott személygépkocsi melyik kategóriába tartozik, az ÁFA-val növelt beszerzési árat kell figyelembe venni.

A cégautó adó megfizetésével azonban nem ér véget a sarc, ezzel ugyanis a cég elismeri, hogy a személygépkocsit részben magáncélra is használják. A gépkocsi üzemeltetésének az üzemanyagon kívül is vannak költségei: szerviz, gumicsere, stb., a költségeknek pedig ÁFA-tartalmuk, amely, az üzemanyag ÁFA-jával ellentétben, elvileg levonható lenne. DE!

Az ÁFA törvény 33. § (1) a) pontja szerint "nem vonható le az előzetesen felszámított adó, ha az adóalany a terméket egészben vagy részben nem az adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenységéhez használja fel". Ugyanezen paragrafus (3) pontja szerint "Az adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenységhez és az adóalanyiságon kívüli tevékenységhez egyaránt kapcsolódó beszerzések között arányos megosztás nem alkalmazható, az ilyen beszerzések adótartalmát teljes egészében le nem vonható adóként kell kezelni." Tehát akár egy százaléknyi magánhasználatért a költségek teljes ÁFA-tartalmának is búcsút inthetünk.

A fentiek sok cégvezetőt arra indíthatnak, hogy megtiltsák a magánhasználatot. Amennyiben a cégautót kizárólag hivatalos célra használjuk, sok pénzt megtakaríthatunk, ám egyidejűleg jókora adminisztrációs terheket kell felvállalnunk. Részletes útnyilvántartást kell vezetni minden egyes gépkocsiról, és abban minden megtett méter csak hivatalos út lehet. Ez a megoldás azonban módot ad arra, hogy az útnyilvántartás alapján, a megtett távolság, a hivatalos alapnorma és az APEH által közzétett üzemanyagár figyelembe vételével számított üzemanyagköltség, és a tényleges, számlákkal igazolt üzemanyagköltség különbözetét üzemanyag-megtakarítás címén, adómentesen kifizessük a dolgozónak (SZJA tv. 25 § (2) a.). Ez ugyan nem nagy összeg, de figyelembe véve, hogy mennyibe kerül 1 Ft-ot nettó bérként kifizetni, megfontolandó lehet. (A munkaerő költségeivel a következő számunkban foglalkozunk.) Szépséghibája ennek a megoldásnak, hogy ellenőrzésekre számíthatunk. Ha az autó máshol tartózkodik, mint ahol az útnyilvántartás szerint lennie kellene, és ez bebizonyosodik, a büntetés elkerülhetetlen. (Volt már rá precedens, hogy ellenőrizték, szombat este a cég garázsában vannak-e az autók.)

Áthidaló megoldást kínál az SZJA törvény 70. § (12) pontja: ha a magáncélú használat után a dolgozó térítést fizet, melynek összege legalább a magáncélból megtett távolság, az üzemanyag-norma és az APEH- által közzétett üzemanyagár alapján számított üzemanyagköltség, plusz 3 Ft/km. Ebben az esetben is útnyilvántartást kell vezetni, a térítést a dolgozó felé ki kell számlázni, viszont nem kell cégautó adót fizetni és a szervizköltségek ÁFA-ja is levonható. Az adminisztrációs teher ebben az esetben a legmagasabb. (A fentiek ismeretében eszünkbe sem jut az a képtelen ötlet, hogy a jogalkotók célja az lehetett, hogy az öt év alatt elkészített dokumentációk összömege érje el a gépkocsi forgalmi engedélyében szereplő megengedett legnagyobb összömeget.)

Végül lássuk a jelenleg érvényes, APEH által közzétett üzemanyagárakat:

2002. április 1-je és június 30-a között alkalmazható üzemanyagárak:

Ólmozatlan motorbenzinek

ESZ-95 ólmozatlan motorbenzin	216Ft/l
ESZ-98 ólmozatlan motorbenzin	226Ft/l
Gázolajok	199Ft/l
Keverék	215Ft/l

2002. január 1-je és március 31-e között alkalmazható üzemanyagárak:

Ólmozatlan motorbenzinek

ESZ-95 ólmozatlan motorbenzin	204Ft/l
ESZ-98 ólmozatlan motorbenzin	214Ft/l
Gázolajok	197Ft/l
Keverék	203Ft/l